

VIENOTĪBA PIELŪGSMĒ

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 4:8, 11; Mt 4:8, 9; Dan 3:8–18; Atkl 14:9; Atkl 14:6, 7; Apd 4:23–31.

ATMIŅAS PANTS:

“Un es ieraudzīju citu eņģeli lidojam augstu debesīs. Viņam bija dots sludināt mūžīgo evaņģēliju zemes iedzīvotājiem – ikvienai tautai, ciltij, valodai un ļaudīm. Viņš runāja varenā balsī: bīstieties Dieva un slavējiet viņu, jo viņa tiesas stunda ir klāt, pielūdziet to, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus!” (Atkl 14:6, 7).

Drīz pēc Vasarsvētku dienas pirmkristieši daudz laika pavadīja pielūgsmē. “Un viņi bija uzticīgi apustuļu mācībai, sadraudzībai, maizes laušanai un lūgšanām” (Apd 2:42). Prieks, kas nāca no Jēzus kā Mesijas pazišanas, Vecās Derības pravietojumu piepildīšanās pildīja viņu sirdis ar pateicību Dievam. Kāda priekštiesība ir zināt šo brīnišķīgo patiesību! Pirmkristieši izjuta vajadzību pavadīt laiku kopā sadraudzībā, pētīšanā un lūgšanā, lai pateiktos Dievam par Viņa atklāsmi Jēzus dzīvē, nāvē un augšāmcelšanā, kā arī par to, ko Viņš ir izdarījis viņu dzīvē.

Jēzus Kristus draudze pēc definīcijas ir pielūgsmes kopiena, ko Dievs ir izsaucis esamībā, lai tā būtu par “garīgu namu, lai jūs būtu par svētu priesterību Dievam un pienestu garīgus, Dievam tīkamus upurus caur Jēzu Kristu” (1Pēt 2:5). Pateicība Dievam, kas izteikta kopienas pielūgsmē, pārveido cilvēku sirdis un prātus Dieva rakstura līdzībā un sagatavo viņus kalpošanai.

Šis nedēļas tēma pievēršas pielūgsmes nozīmei un tam, kā tā saglabā vienotību Jēzus sekotāju vidū.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 15. decembrī.

Pielūdzot mūsu Radītāju un Pestītāju

Diskusijās par pielūgsmi mēs bieži izceļam pielūgsmes elementus – ko pielūgsmē ietver un kā tā tiek veikta. Bet kāda ir pielūgsmes dziļākā nozīme? Ko nozīmē pielūgt Dievu? Un kāpēc mēs to darām? Dāvids Ps 29:2 apliecina: “Atzīstiet Kunga vārda godu! Klanieties Kungam svētajos mitekļos” (Ps 29:2). Psalmis mums norāda pareizajā virzienā, lai saprastu pielūgsmes nozīmi. Pielūgt Kungu nozīmē atdot Viņam slavu un godu, kas Viņam pienākas.

Izlasī Atkl 4. un 5. nodaļu. Kādus iemeslus Dieva un Jēzus, Dieva Jēra, pielūgsmēi nosauc Debesu būtnes? Sk. Atkl. 4:8, 11; 5:9, 10, 12, 13.

Pielūgsmē Debesu troņa zālē, kad Jēzus tiek iepazīstināts kā Dieva Jērs un pasaules Glābējs, ir bijību iedvesošā. Pielūgsmē notiek, kad Dieva radība atsaucas Viņam ar apbrīnas un pateicības vārdiem par to, ko Viņš ir izdarījis. Pielūgsmē ir pateicīga cilvēka reakcija uz Dieva radīšanu un glābšanu. Laiku beigās atpestītie arī pievienosies apbrīnā un uz Dieva glābšanu atsauksies līdzīgā veidā. “Un viņi dzied Dieva kalpa Mozus dziesmu un Jēra dziesmu: ‘Lieli un apbrīnojami ir tavi darbi, Kungs Dievs, Visuvaldītāj; taisni un patiesi ir tavi ceļi, tu, kas esi ķēniņš pār tautām’” (Atkl 15:3, 4).

Tāpēc pielūgsmē ir mūsu ticības atsaukšanās Dievam par Viņa varenajiem darbiem. Pirmkārt, par to, ka Viņš mūs ir radījis, un, otrkārt, par to, ka Viņš mūs ir atpircis. Pielūgsmē mēs piensam Dievam slavu, cieņu, godbijību, mīlestību un paklausību, ko, kā mēs uzskatām, Viņš ir cienīgs saņemt. Protams, tas, ko mēs zinām par Dievu kā mūsu Radītāju un Glābēju, nāk no tā, ko Viņš mums ir atklājis Rakstos. Tas, ko kristieši zina par Dievu, vēl pilnīgāk atklājās Jēzus personā un kalpošanā (sk. Jņ 14:8–14). Tāpēc kristieši pielūdz Jēzu kā savu Glābēju un Pestītāju, jo Viņa upura nāve un augšāmcelšanās ir pašā pielūgsmes būtībā.

Kad kristieši nāk kopā pielūgsmē, mūsu pielūgsmēi vajadzētu nākt no šīs godbijības un pateicības sajūtas.

Padomājiet par to, kas mums ir dots Kristū kā mūsu Radītājā un Glābējā – no kā Viņš mūs ir pasargājis un ko Viņš mums visiem piedāvā, tā kā Viņš labprātīgi nomira mūsu vietā. Kāpēc šīm patiesībām vajadzētu būt visas mūsu pielūgsmes pamatā?

Nepareiza pielūgsme

Izlasi Mt 4:8, 9. *Kas bija Jēzus trešā kārdināšana tuksnesī?* _____

Ar lepnumu un augstprātību sātans pasludināja sevi par šīs pasaules tiesīgo valdnieku, visu tās bagātību un krāšņuma īpašnieku, pieprasot visu virs zemes dzīvojošo godu un cieņu, it kā viņš būtu radījis pasauli. Kāds apvainojums Dievam Radītājam! Sātans atklāja, ka viņš precīzi zina, kas ir pielūgsme: cieņas un goda atdošana universa tiesīgajam īpašniekam.

Salīdziniet šo trīs ebreju draugu piedzīvojumus Dan 3. nodaļā (īpaši 8.–18. pantu) un gala laika varu no Atkl 13:4 un 14:9–11. Kas tiek likts uz spēles gala laikā? Kas ir galvenais jautājums abos ziņojumos? _____

Sākot ar Kainu un Ābelu un līdz pat trim ebreju pušiem Babilonijā un pēdējiem notikumiem attiecībā uz “zvēra zīmi” (Atkl 16:2), sātans mēģina nodibināt nepareizas pielūgsmes sistēmu, kas ved cilvēkus prom no patiesā Dieva, un novirzīt pielūgsmi uz sevi. Galu galā jau pirms krišanas viņš gribēja būt līdzīgs Dievam (Jes 14:14). Tā nav sagādīšanās, ka tieši tāpat, kā trīs jaunie vīrieši piedzīvoja nāves draudus, ja vien viņi nepielūgs “tēlu”, pēdējās dienās Dieva uzticīgie ļaudis piedzīvos nāves draudus, ja arī viņi nepielūgs “tēlu”. Kāpēc pielūgt “tēlu”, ja mēs esam aicināti pielūgt patieso Dievu?

“Svarīgas ir mācības, kas mums ir jāmācās no ebreju jauniešu piedzīvojumiem Dura klajumā. [...] Spriedzes laiks Dieva ļaužu priekšā aicinās uz ticību, kas nedrīkstēs grīloties. Viņa bērniem ir jāatklāj, ka Viņš ir vienīgais viņu pielūgsmes objekts un ka nekādi apsvērumi, pat ne dzīvība, nevar piespiest viņus piekāpties pat ne vismazākajai viltus pielūgsmei. Uzticīgai sirdij grēcīgu, mirstīgu cilvēku pavēles būs nenozīmīgas, salīdzinot ar mūžīgā Dieva Vārdu. Patiesībai paklausīs, pat ja rezultāts būs apcietinājums, gūstniecība vai nāve.” (Elena Vaita “Pravieši un ķēniņi”, 512., 513. lpp.)

Kādos dažādos veidos mēs pat tagad varam tikt kārdināti pielūgt kaut ko citu, nevis Vienīgo, kas ir pielūgsmes cienīgs? Kā viltus pielūgsme var kļūt par viltīgāku draudu, nekā mēs aptveram? Kas ir tās dažas lietas, kuras pielūgt mēs pat tagad varam tikt kārdināti? _____

Pirmā eņģeļa vēsts

Septītās dienas adventisti redz Atkl 14:6–12 trīs eņģeļu vēstis attēlojam savu misiju un vēsts būtību tieši pirms Jēzus otrās nākšanas (Atkl 14:14–20). Šīs ir svarīgās vēstis, kas ir jāsludina “skaļā balsī” visiem Zemes iedzīvotājiem.

Izlasi Atkl 14:6, 7. Kāda ir pirmā eņģeļa vēsts un ko tā stāsta par Dievu? Kāpēc šajā vēstī ir atsauce uz pielūgsmi? _____

Pirmā no trim eņģeļu vēstīm pasludina vēsti visai pasaulei. Tas ir Mt 24:14 izteiktā Jēzus pravietojuma papildījums. Šo trīs eņģeļu aprakstā un viņu misijā ir jūtama neatliekamība un steiga. Pirmā vēsts mudina ļaudis pievērsties Dievam, jo “tiesas stunda ir atnākusi” (Atkl 14:7). Jēzus otrā nākšana ir tiesas katalizators.

“Bīstieties Dievu,” eņģelis saka (Atkl 14:7). Tiem, kas neņem Dievu nopietni, šī vēsts un aicinājums darboties radīs bailes. Bet Jēzus sekotājus šis aicinājums mudina parādīt bijību un cieņu. Viņi paceļ acis uz Dievu un redz Viņa apsolījumu papildījumu. Viņus pārņem pateicība pret Dievu.

“Pielūdziet to, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus!” (Atkl 14:7). Šī valoda nekļūdīgi norāda uz sabata bausli un tā norādi uz radīšanu (sk. 2Moz 20:8–11). Radīšanas Dievs, kas iecēla sabatu Viņa radošā spēka piemiņai, ir Tas, ko pielūdz un bīstas.

Interesanti ir atzīmēt, ka laiku beigās pielūgsmē ir norādīta kā galvenais jautājums lielajā cīņā, lai noteiktu cilvēka uzticību. Šis pasaulplašais paziņojums ir aicinājums pielūgt Radītāju.

“Galvenais jautājums pēdējā krīzē būs pielūgsmē. Atklāsmes grāmata skaidri norāda, ka pārbaudījums nebūs pielūgsmes noliegšana, bet drīzāk tas, kam kalpo. Gala laikā pasaulē būs tikai divas ļaužu grupas: tie, kas bīstas un pielūdz patieso Dievu (11:1, 18; 14:7), un tie, kas ienīst patiesību un pielūdz pūķi un zvēru (13:4–8, 14:9–11). [...] Tā kā pielūgsmē ir galvenais jautājums pēdējā konfliktā, nav brīnums, ka Dievs sūta Savu gala laika evaņģēliju, aicinot zemes iedzīvotājus uztvert Viņu nopietni un pielūgt Viņu kā Radītāju, kas vienīgais ir pielūgsmes cienīgs.” (Ranko Stefanovic “Revelation of Jesus Christ: Commentary on the Book of Revelation” (Berrien Springs, Mich.: Andrews University Press, 2002), 444., 445. lpp.)

Bībeles pētīšana un sadraudzība

Izlasi *Apd 2:42*. Kādi bija daži no pirmo kristiešu pielūgsmes elementiem? _____

“Un viņi bija uzticīgi apustuļu mācībai, sadraudzībai, maizes laušanai un lūgšanām” (*Apd 2:42*). No draudzes agrīnajiem brīžiem pielūgsmi ir raksturojusi Dieva Vārda pētīšanas centrālā loma, ko mums ir devuši apustuļi. Pirmie kristieši bija uzticīgi Rakstu pētīšanā, tajā, kas ir teikts par Mesiju Jēzu. Viņi bija pastāvīgā sadraudzībā dalīties cits ar citu svētībās, ko Dievs viņiem ir devis, un iedrošināt ikvienu viņu garīgajā gājumā ar Dievu. Vārdā viņi atrada svētas patiesības, kas kļuva par pamatu viņu vēstij pasaulē.

Ko šie panti saka par Dieva Vārda pētīšanas svarīgumu sadraudzībā ar citiem ticīgajiem?

2Kēn 22:8–13 _____

Apd 17:10, 11 _____

2Tīm 3:14–17 _____

“Kad vien tiek pasludinātas evaņģēlija patiesības, tie, kas godīgi ilgojas darīt pareizi, tiek vadīti pie čaklas Rakstu izpētes. Ja šīs zemes vēstures noslēdzošajās ainās tie, kam ir pasludinātas pārbaudošās patiesības, sekotu berejiešu paraugam, pētot Rakstus ik dienas, un salīdzinātu viņiem nestās vēstis ar Dieva Vārdu, tad mūsdienās būtu liels skaits Dieva likumam uzticīgu tur, kur tagad ir salīdzinoši maz.” (Elena Vaita “Apustuļu darbi”, 232. lpp.)

Mēs esam vienoti ļaudis patiesību dēļ, ko sludinām, – patiesību, ko atrodam Dieva Vārdā. Tā bija patiesība par Dieva draudzi pirmajos gados, un tā ir patiesība arī mūsdienās. Dieva Vārda pētīšana veido pamatu gan mūsu Dieva pielūgsmei, gan mūsu vienotībai kā ļaudīm, kas ir aicināti pasludināt triju eņģeļu vēstis pasaulei. Kad mēs kā ģimene nākam kopā sadraudzībā un pielūgsmē, Raksti uzrunā mūs ar Dieva vārdiem, lai sagatavotu mūs misijai un Jēzus otrajai nākšanai.

Cik stipri tu esi iesakņojies tajā, kam mēs ticam? Tas ir, vai tu esi pietiekami pamatots, lai stāvētu stipri nāves priekšā, līdzīgi trim ebreju puisiem? _____

Maizes laušana un lūgšana

Lai arī kādus izaicinājumus piedzīvoja pirmā draudze, viņi bija vienoti kopīgajā ticībā Jēzum un patiesībā, ko Viņš ir uzticējis viņiem izplatīt pasaulē. Lūk, to Pēteris sauca par “patiesību, kas jums tagad ir” (2Pēt 1:12, RV). Un tādējādi, būdami vienoti patiesībā, viņi izteica savu vienotību daudzos veidos.

“Un viņi bija uzticīgi .. sadraudzībai, maizes laušanai un lūgšanām” (Apd 2:42). Šī norāde par maizes laušanu, iespējams, attiecas uz sadraudzības maltīti vai uz ikdienas maltīti, ko līdzdalija starp ticīgajiem. Kaut kādā brīdī sadraudzības mielasta laikā kāds izlūda īpašu svētību pār maizi un dzērienu Jēzus nāves un augšāmcelšanās piemiņai, gaidot Viņa drīzo atgriešanos. Pirmie kristieši tādā veidā veltīja savu laiku, lai pieminētu Jēzus dzīves un kalpošanas nozīmi, un viņiem patika par to runāt sadraudzības mielastos. Maltītes, kurās viņi dalījās, kļuva par pielūgsmes brīžiem. “Dienu no dienas tie vienprātībā pulcējās templī; bet mājās tie lauza maizi un kopīgi ēda līksmībā un sirds vienkāršībā, slavēdami Dievu un baudīdami labvēlību tautā. Un Kungs ik dienas pievienoja viņu pulkam aizvien jaunus izglābtos” (Apd 2:46, 47). Nav šaubu, šis kopīgais sadraudzības laiks lielā mērā palīdzēja stiprināt vienotības sajūtu, kas viņiem bija Jēzū.

Kādi piemēri mums ir Apustuļu darbu grāmatā par pirmo kristiešu kopīgajām lūgšanām? Par ko viņi lūdza?

Apd 1:14 _____

Apd 4:23–31 _____

Apd 12:12 _____

Agrīnajai draudzei patika iespēja tiešā veidā runāt ar Dievu, un, sanākot kopā, tā nekad nepalaida garām lūgšanas. Pāvils vēstulē Timotejam min lūgšanas svarīgumu, kristiešiem esot kopā (1Tim 2:1). Arī efeziešiem viņš uzsvēra vajadzību pēc lūgšanas: “Ar lūgšanām un aizlūgšanām lūdziet Dievu Garā ik brīdī! Esiet pastāvīgi nomodā un nepārtrauktā lūgšanā par visiem svētajiem, arī par mani” (Ef 6:18, 19).

Kādos veidos mēs varam piedzīvot dziļāku vienotību ar aizlūgšanas spēka palīdzību? Kā šī lūgšana palīdz vienot mūs kā draudzi? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas enciklopēdijā šķirkļus “Prayer” (1044.–1046. lpp.) un “Worship” (1290., 1291. lpp.).

“Sabata kā radišanas piemiņas svarīgums ir tas, ka tas atklāj patieso iemeslu, kāpēc pielūgsmē pienākas Dievam – jo Viņš ir Radītājs un mēs esam Viņa radījumi. Tāpēc sabats atrodas dievišķās pielūgsmes pašos pamatos, jo tas māca šo lielo patiesību visiespaidīgākajos veidos, kā to nedara nekas cits. Patiesais pamats dievišķai pielūgsmei – ne tikai septītajā dienā, bet visā pielūgsmē, – ir atrodams atšķirībā starp Radītāju un Viņa radījumiem. Šis fakts nekad nevar kļūt novecojis, un to nedrīkst aizmirst.” (J. N. Andrews “History of the Sabbath”, 27. nod.) Cilvēku prāta priekšā vienmēr bija jātur šī patiesība, ka Dievs ir iecēlis sabatu Ēdenē, un kamēr fakts, ka Viņš ir mūsu Radītājs, turpina būt iemesls, kāpēc mums vajadzētu Viņu pielūgt, sabats turpinās būt tā zīme un piemiņa. Ja sabats tiktu ievērots vispārīgi, cilvēku domas un pieņeršanās jūtas tiktu vadītas pie Radītāja kā pie pielūgsmes un godbijības objekta, un nekad nebūtu elkdievju, ateistu vai neticīgo. Sabata ievērošana ir uzticības zīme patiesajam Dievam, ‘Viņam, kas ir radījis Debesis un zemi, jūru un ūdens avotus’. Seko tas, ka vēsts, kas pavēl cilvēkiem pielūgt Dievu un ievērot Viņa baušļus, īpaši aicinās viņus ievērot ceturto bausli.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 437., 438. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Tā kā pielūgsmes, radišanas un glābšanas koncepti Bībelē ir tik cieši saistīti, kā tu domā, kā sabata svinēšana var būt Dieva pretinde pret viltus pielūgsmi? Kāda ir sabata loma gala laikā Atkl 14:6, 7? Kāpēc pirmā eņģeļa vēstī ir pieminēts sabats?

2. Mēs bieži runājam par pielūgsmi kā par satura jautājumu – ko mums vajadzētu darīt un ko nevajadzētu darīt pielūgsmes laikā. Vai ar to pietiek? Kas patiesībā ir pielūgsmē? Kā tava vietējā draudze piedzīvo jēgpilnu pielūgsmi?

3. Dažās sabiedrībās kristīgās kopienas pielūgsmē lēnām tiek aizmirsta vai atmesta, pat adventistu kopienās. Ko tava vietējā draudze var darīt, lai stātos pretī šai tendencei?

KOPSAVILKUMS:

Pielūgsmē ir kristieša pateicīga atbilde Dievam par Viņa glābšanas dāvanu. Tā ir arī būtisks elements kristīgās kopienas vienotības un sadraudzības pieredzē. Bez lūgšanas un Bībeles pētīšanas ilgās uzzināt Dieva patiesību mūsu kopienas nepiedzīvos vienotību Kristū.